

Sectorplan 1 Huishoudelijk restafval (inclusief grof)

I Afbakening

(Grof) huishoudelijk restafval is afval dat overblijft bij particuliere huishoudens nadat deelstromen gescheiden zijn aangeboden en/of ingezameld. Het betreft dus partijen gemengd afval die als zodanig worden aangeboden of bij de inzameling (denk aan route-inzameling, het gebruik van [kraak]perswagens, etc.) ontstaan.

De bij particuliere huishoudens gescheiden ingezamelde deelstromen vallen niet onder dit sectorplan. Het beleid voor deze aan de bron gescheiden ingezamelde deelstromen is uitgewerkt in andere sectorplannen. Hetzelfde geldt voor componenten uit grof huishoudelijk afval die bij afgifte op een gemeentelijke milieustraat naar soort worden gescheiden. De restfractie hiervan (de bak 'overig' op de milieustraat) valt wel onder de reikwijdte van dit sectorplan en wordt in dit sectorplan beschouwd als een vorm van 'grof huishoudelijk restafval'.

Gemengde fracties, waaronder sorteeresidu, blijven over na sorteren of anderszins bewerken van (grof) huishoudelijk restafval. Deze gemengde fracties vallen ook onder dit sectorplan.

Afval dat ongescheiden vrijkomt bij bouwen, slopen of verbouwen door particuliere huishoudens (particulier gemengd verbouwingsafval) maakt geen onderdeel uit van dit sectorplan.

Onderstaand - niet limitatief bedoeld - overzicht bevat afvalstoffen die overeenkomsten vertonen met de afvalstoffen in dit sectorplan, maar niet vallen onder dit sectorplan.

Voor deze afvalstoffen	zie...
Restafval van bedrijven	Sectorplan 2: Restafval van bedrijven
Papier en karton	Sectorplan 4: Gescheiden ingezameld papier en karton
Textiel	Sectorplan 5: Gescheiden ingezameld textiel
Gft-afval	Sectorplan 6: Gescheiden ingezameld groente-, fruit- en tuinafval van huishoudens
Grof tuinafval	Sectorplan 8: Gescheiden ingezameld groenafval
Kunststoffen	Sectorplan 11: Kunststof
Metalen	Sectorplan 12: Metalen
Batterijen en/of accu's	Sectorplan 13: Batterijen en accu's
KCA	Sectorplan 18: KCA/KGA
Particulier gemengd verbouwingsafval	Sectorplan 28: Gemengd bouw- en sloopafval en gemengde fracties Sectorplan 29: Steenachtig materiaal
Hout	Sectorplan 36: Hout
Asbest	Sectorplan 37: Asbest en asbesthoudende afvalstoffen
Vlakglas	Sectorplan 38: Gescheiden ingezameld vlakglas
Verpakkingsafval	Sectorplan 41: Verpakkingen algemeen
Verfafval en overige verpakkingen met gevaarlijk afval	Sectorplan 42: Verpakkingen van verf, lijm, kit of hars Sectorplan 43: Verpakkingen van overige gevaarlijke stoffen
Gasflessen	Sectorplan 44: Glasflessen en overige drухouders
Brandblussers	Sectorplan 45: Brandblussers
TI-buizen en spaarlampen	Sectorplan 66: Gasontladingslampen en fluorescentiepoeder
Elektrische en elektronische apparatuur	Sectorplan 71: Afgedankte elektrische en elektronische apparatuur

II Minimumstandaard voor verwerking

De minimumstandaard voor het be- en verwerken van huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval is verbranden als vorm van verwijdering.

Sorteren, nascheiden en andere bewerkingen gericht op nuttige toepassing van (een deel van) het huishoudelijk afval niet zijnde grof huishoudelijk restafval zijn alleen toegestaan wanneer er geen deelstromen of residuen worden gestort. Voor de verwerking van de gevormde deelfracties wordt verwezen naar de daarvoor geldende minimumstandaarden.

De minimumstandaard voor grof huishoudelijk restafval is sorteren of anderszins bewerken en het vervolgens verwerken van de daarbij ontstane monostromen conform de daarvoor geldende minimumstandaarden.

De minimumstandaard voor de residuen van het sorteren of anderszins bewerken van grof huishoudelijk restafval is verbranden als vorm van verwijdering.

III In- en uitvoer

Het toetsingskader, de bezwaargronden en de bijbehorende procedures voor in- en uitvoer zijn opgenomen in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader. De uitwerking voor (grof) huishoudelijk restafval is:

(Voorlopige) verwijdering

Uitvoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging in beginsel niet toegestaan.

Uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel

- toegestaan voor huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval;
- niet toegestaan voor grof huishoudelijk restafval, tenzij is aangetoond dat sorteren gericht op hergebruik van delen ervan niet mogelijk is zonder dat een te storten residu resteert;
- toegestaan voor residuen van het sorteren of anderszins bewerken van grof huishoudelijk restafval.

In- en uitvoer van huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval en van residuen van het sorteren of anderszins bewerken van grof huishoudelijk restafval voor voorlopige verwijdering zijn in beginsel niet toegestaan op grond van nationale zelfverzorging wanneer als vervolghandeling een deel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort.

In- en uitvoer van grof huishoudelijk restafval voor voorlopige verwijdering zijn in beginsel niet toegestaan, tenzij is aangetoond dat sorteren gericht op hergebruik van delen ervan niet mogelijk is zonder dat een te storten residu resteert. In dit laatste geval worden in- en uitvoer voor voorlopige verwijdering alsnog toegestaan onder de voorwaarde dat niets van van de overgebrachte afvalstof uiteindelijk wordt gestort.

Invoer voor storten is op grond van nationale zelfverzorging en/of nationale wettelijke bepalingen in beginsel niet toegestaan.

Invoer voor verbranden als vorm van verwijdering is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard en mits er op het moment van indienen van de kennisgeving geen belemmeringen bestaan op basis van het flexibele invoerplafond zoals dat is beschreven in [paragraaf 12.5](#) van het beleidskader.

(Voorlopige) nuttige toepassing

Uitvoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan, tenzij uiteindelijk zoveel van de overgebrachte afvalstof wordt gestort dat de mate van nuttige toepassing de overbrenging niet rechtvaardigt.

- Voor huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval en residuen van het sorteren of anderszins bewerken van grof huishoudelijk restafval geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen aangezien nuttige toepassing of verbranden als vorm van verwijdering mogelijk is.
- Voor grof huishoudelijk restafval geldt dat iedere mate van storten in beginsel te hoog is om de overbrenging te rechtvaardigen en dat verwerking moet zijn gericht op hergebruik van componenten tenzij is aangetoond dat sorteren van delen ervan niet mogelijk is zonder dat een te storten residu resteert.

Invoer voor (voorlopige) nuttige toepassing is in beginsel toegestaan wanneer de verwerking in overeenstemming is met de Nederlandse minimumstandaard.

IV Achtergrond afbakening en omvang van de stroom

Omvang afvalstof

De totale productie aan (grof) huishoudelijk restafval in Nederland bedraagt ongeveer 4.800 kton (situatie 2006). Deze hoeveelheid is opgebouwd uit ongeveer 4.000 kton huishoudelijk restafval en 800 kton grof huishoudelijk restafval.

Euralcodes

Voor de feitelijke afbakening is paragraaf I van het sectorplan bepalend. De in onderstaand overzicht genoemde Euralcodes kunnen betrekking hebben op afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan. Deze opsomming is indicatief. Wanneer aard en/of herkomst van een afvalstof in overeenstemming zijn met paragraaf I van het sectorplan, is niet van belang of de voor de afvalstof gehanteerde Euralcode al dan niet in dit sectorplan of in andere sectorplannen wordt genoemd.

Indicatief overzicht van Euralcodes

200301; 200307

Een meer uitgebreide toelichting op de relatie tussen Euralcodes en de verschillende onderdelen van het LAP vindt u [hier](#). In de [Regeling integrale tekst Afvalstoffenlijst](#) treft u niet alleen de totale lijst met Euralcodes aan, maar tevens de manier waarop in concrete gevallen de van toepassing zijnde Euralcode moet worden bepaald. In artikel 4 van de [Regeling Europese afvalstoffenlijst](#) is uitgewerkt hoe moet worden omgegaan met zogenaamde complementaire categorieën, waarbij afhankelijk van de situatie soms een code moet worden gekozen voor gevaarlijk afval en in andere gevallen een code voor niet-gevaarlijk afval. Beide regelingen zijn nog eens verder uitgewerkt en toegelicht in de door VROM uitgegeven [Handreiking Eural](#).

Monitoring

De monitoring van huishoudelijk afval (inclusief de bij particuliere huishoudens gescheiden ingezamelde deelstromen) vindt jaarlijks plaats op basis van met name de CBS-enquête Gemeentelijk afval. Via deze enquête wordt inzicht verkregen in de door en/of in opdracht van gemeenten ingezamelde afvalstoffen, waaronder ook al het afval van particuliere huishoudens. De gegevens uit deze enquête worden door zowel het CBS (www.statline.nl) als SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer (UA) (www.uitvoeringafvalbeheer.nl, kijk en vergelijk) per gemeente gerapporteerd.

SenterNovem UA onderzoekt tevens jaarlijks de samenstelling van huishoudelijk restafval. Op basis van deze gegevens zijn voor de gescheiden ingezamelde deelstromen de scheidingspercentages te bepalen.

SenterNovem Uitvoering Afvalbeheer rapporteert jaarlijks over de [monitoring en de resultaten](#).

V Overwegingen bij de minimumstandaard

BREF

Bij het vaststellen van de minimumstandaard voor (grof) huishoudelijk restafval zijn de in het kader van de [IPPC-richtlijn](#) opgestelde 'BBT-referentiedocumenten (BREF's)' betrokken. Deze documenten zijn in de [Regeling aanwijzing BBT-documenten](#) aangewezen als documenten waarmee rekening gehouden moet worden bij het bepalen van het BBT. De BREF Afvalverbranding bevat als BBT aangemerkte bepalingen over de procestechnische en organisatorische uitvoering van de behandeling van de afvalstoffen en/of over de toelaatbare emissieniveaus. Deze zijn relevant bij vergunningverlening voor het verbranden van (grof) huishoudelijk restafval, maar niet bepalend voor de toelaatbaarheid van bepaalde methoden van verwerking zoals deze in de minimumstandaard wordt vastgelegd. De minimumstandaard is daarmee in overeenstemming met de IPPC-richtlijn en daarop gebaseerde BREF's.

De BREF Afvalverbranding bevat ook bepalingen over het opwerken van ferro- en non-ferro metalen voor of na de verbranding van (grof) huishoudelijk restafval. Deze bepalingen zijn betrokken bij het sectorplan 20 '[AVI-bodemas](#)'.

Hoogwaardigheid van de verwerking

Nuttige toepassing van (grof) huishoudelijk restafval verdient de voorkeur.

Vanwege de heterogeniteit van huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval is dat niet altijd mogelijk. Om die reden is de minimumstandaard 'verbranden als vorm van verwijdering'. Bij verbranden van huishoudelijk restafval in een AVI leidt de rookgasreiniging tot een minimale hoeveelheid reststoffen die wordt gestort. De overige reststoffen worden nuttig toegepast. Bovendien wordt bij het verbranden energie gewonnen. Om deze redenen is de minimumstandaard milieuhygiënisch verantwoord. Hierbij is ook nog relevant dat storten van huishoudelijk restafval en fracties daarvan ook wettelijk niet is toegestaan (zie '[Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#)'). Dit neemt niet weg dat wordt gestreefd naar zoveel mogelijk materiaalhergebruik. Daarom wordt onder meer in het kader van ecodesign en ketengericht afvalbeleid aandacht besteed aan de samenstelling van producten, design for recycling, enz., met als doel om zo veel mogelijk materialen uit huishoudelijk afval in de keten te houden. Daarnaast wordt ingezet op meer scheiding aan de bron gericht op nuttige toepassing. Dit laatste valt echter buiten de reikwijdte van dit sectorplan, dat betrekking heeft op die gemengde reststroom die overblijft na gescheiden inzameling en waarvoor materiaalhergebruik niet realistisch is als minimumstandaard.

Mede op verzoek van de Tweede Kamer (Kamerstuk 30 872, nr. 41) is het beleid voor grof huishoudelijk restafval primair gericht op bewerken gericht op nuttige toepassing. Uitgangspunt is wel dat wordt voorkomen dat er deelstromen of residuen na het bewerken worden gestort. De terugvaloptie voor deze residuen is verbranden als vorm van verwijdering. Storten wordt niet toegestaan. De gedachte achter deze beleidskeuze is dat behandelen gericht op recycling van delen ervan voorop staat, maar wanneer na het afscheiden van herbruikbare delen vervolgens een groot deel als onbrandbare rest moet worden gestort, ontstaat er spanning met een ander beleidsdoel, namelijk beperken van storten. Omdat verbranden met energierecuperatie een acceptabele verwerkingsvorm is waarbij bovendien de reststoffen - uitgezonderd wat rookgasreinigingsresidu - nuttig worden toegepast, heeft integrale verbranding in deze gevallen de voorkeur boven een combinatie van recycling van een deel van de componenten en storten van het residu. Voor de verwerkers van dit afval betekent dit dat de bewerking moet worden ingericht op het maximaliseren van hergebruik, met als beperking dat het residu ten minste verbrand moet kunnen blijven worden.

Naast deze beleidsafweging is nog relevant dat storten van grof huishoudelijk restafval en fracties daarvan ook wettelijk niet is toegestaan (zie '[Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#)').

Relatie tot de praktijk in Nederland / uitvoerbaarheid / bedrijfszekerheid

De minimumstandaard sluit aan bij de bestaande wijze van verwerking en is daarmee uitvoerbaar en bedrijfszeker.

Relatie minimumstandaard en gebruikelijke verwerking in het buitenland

Het niveau van verwerking dat in de minimumstandaard is vastgelegd voor huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval komt overeen met de gangbare wijze van verwerking in het buitenland. De minimumstandaard leidt daarom niet tot een ongelijk speelveld tussen Nederland en de omliggende landen.

Voor grof huishoudelijk restafval is de minimumstandaard zoals die in dit sectorplan is opgenomen minder gangbaar in de ons omliggende landen. Voor de achtergronden van het opnemen van deze minimumstandaard wordt verwezen naar de tekst hiervoor.

Kosteneffectiviteit

Verwerken van (grof) huishoudelijk restafval volgens de minimumstandaard is algemeen aanvaard als haalbaar en kosteneffectief.

Specifieke aspecten/ontwikkelingen

De minimumstandaard is verbranden als vorm van verwijdering. Door het stimuleren van meer scheiding aan de bron en nascheiding van (grof) huishoudelijk restafval, gevolgd door nuttige toepassing is voor een deel van het afval een hoogwaardigere verwerking mogelijk.

De minimumstandaard sluit niet uit dat (grof) huishoudelijk restafval wordt bewerkt om het geheel of gedeeltelijk nuttig toe te passen. Uitgangspunt hierbij is dat er geen deelstromen of residuen ontstaan die in een later stadium worden gestort. Dit is in lijn met het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen.

Op basis van de minimumstandaard is het voor het vergunnen van alternatieven voor integrale verbranding (sorteren, scheiden, etc.) van belang dat de hele keten vanaf het ontstaan van het (grof) huishoudelijk restafval tot en met de verwerking van verkregen fracties wordt gezien. Het bevoegd gezag moet zich bij het vergunnen van het sorteren/nascheiden van (grof) huishoudelijk

restafval dus een beeld te vormen van de vrijkomende fracties en residuen en de wijze van verwerken daarvan. Deze bepaling is in de minimumstandaard opgenomen om te stimuleren dat het bevoegd gezag bij het beoordelen van een initiatief om (grof) huishoudelijk restafval anders te verwerken dan verbranden al nagaat of de gevormde fracties en residuen inderdaad niet gestort hoeven te worden. Hiermee wordt voorkomen dat bewerkingsinitiatieven worden vergund die verder in de keten leiden tot fracties of residuen waarvoor storten met ontheffing de enige optie is.

Daar waar afgescheiden deelstromen een eigen minimumstandaard hebben (zie andere sectorplannen), is die van toepassing.

Relatie tot de minimumstandaard in LAP1

In vergelijking tot LAP1 is de minimumstandaard voor huishoudelijk restafval, niet zijnde grof huishoudelijk afval inhoudelijk niet gewijzigd. Wel is in de formulering het percentage van 5 geschrapt als toetsingskader voor integrale verbranding en alternatieven daarvoor.

De reden om dit als voorwaarde bij integrale verbranding te laten vervallen is dat volgens de huidige stand der techniek en nationale praktijk alleen wat residu van de rookgasreiniging wordt gestort en dit percentage altijd wordt gehaald.

De reden voor het schrappen bij alternatieven voor integrale verbranding is dat het Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen al bepaalt dat fracties en residuen uit bewerking van (grof) huishoudelijk afval niet mogen worden gestort. Bovendien is niet aannemelijk dat wanneer een deel van de verkregen fracties en residuen alsnog wordt verbrand dit tot meer te storten verbrandingsresiduen leidt dan bij directe integrale verbranding. Verder sluit deze 5% niet aan op de praktijk en tot slot heeft het beleidsmatig de voorkeur het afval integraal te verbranden wanneer alternatieven zouden leiden tot storten van een deel ervan. Met het schrappen van deze 5% is dan ook een tekstuele vereenvoudiging aangebracht die in praktijk niet tot verandering leidt.

In vergelijking tot LAP1 stuurt de minimumstandaard voor grof huishoudelijk restafval in dit LAP sterker op nabewerken gericht op nuttige toepassing. Voor de achtergronden hiervan wordt verwezen naar de kop 'Hoogwaardigheid van de verwerking' eerder in deze paragraaf.

VI Beleid en regelgeving

Preventie en ketengericht afvalbeleid

Preventie van het totaal aan huishoudelijk afval (= de som van (grof) huishoudelijk restafval van dit sectorplan en het totaal van de aan de bron gescheiden ingezamelde deelstromen) is al jaren één van de prioriteiten uit het afvalbeleid. Desondanks is er niet of nauwelijks ontkoppeling gerealiseerd tussen de groei van de hoeveelheid afval en de economische ontwikkeling.

Grof huishoudelijk afval is één van de stromen die is geselecteerd als prioritaire stroom in het programma 'Ketengericht Afvalbeleid'. Met dit programma moet de milieudruk over de hele materiaalketen worden verminderd, waarbij zowel de afvalfase als eerdere fasen (winning van grondstoffen, productie, gebruik) worden betrokken. Enerzijds kan dit leiden tot concrete maatregelen voor afvalpreventie. Daarnaast worden ook maatregelen beschouwd die ergens in de materiaalketen aangrijpen en op die plaats in de keten danwel elders in de keten leiden tot een lagere milieudruk van het geheel. Zie voor verdere uitwerking hoofdstuk '[Ketengericht afvalbeleid](#)' van het beleidskader.

EU-regelgeving

De [Europese Richtlijn storten](#) bevat het voorschrift dat in 2018 de hoeveelheid gestort biologisch afbreekbaar stedelijk afval maximaal 35 gewichtsprocent mag bedragen van de hoeveelheid die in 1995 werd ingezameld. Stedelijk afval is in deze betekenis al het afval dat door of namens overheden wordt ingezameld en betreft in ieder geval afval van huishoudens, maar daarnaast ook een deel van het afval van bedrijven.

Nederland voldoet al aan deze doelstelling door onder meer het gescheiden inzamelen van groente-fruit- en tuinafval van huishoudens, organisch afval van bedrijven en papier en karton van huishoudens en bedrijven. Daarnaast draagt het feit dat de minimumstandaarden voor restafval van huishoudens en bedrijven en voor afval van onderhoud van openbare ruimten storten niet toestaan bij aan het halen van deze doelstelling.

Nationale regelgeving en beleid

Inzameling

Op grond van hoofdstuk 10 (titel 10.4) van de [Wet milieubeheer](#) hebben gemeenten een zorgplicht voor de periodieke inzameling van huishoudelijk afval bij of nabij elk binnen het gemeentelijk grondgebied gelegen perceel, en daarmee ook voor (grof) huishoudelijk restafval.

Gemeenten hebben eveneens op grond van de Wet milieubeheer een zorgplicht voor afvalstoffen van particuliere huishoudens die te groot of te zwaar zijn om op dezelfde wijze als huishoudelijk restafval aan de inzameldienst te worden aangeboden. Gemeenten dienen hiervoor ten minste één brengvoorziening in de vorm van een milieustation of –straat ter beschikking te stellen.

In de plaatselijke verordening geven gemeenten de uitvoering van hun zorgplicht nader vorm, bijvoorbeeld door aan te geven welke stromen door huishoudens gescheiden moet worden gehouden. Het wel of niet gescheiden houden van bepaalde stromen heeft rechtstreeks effect op het wel of niet ontstaan van (grof) huishoudelijk restafval.

Beleid en doelstellingen

In de hoofdstukken '[Doelstellingen](#)' en '[Afvalscheiding](#)' van het beleidskader is het algemeen beleid voor de gescheiden inzameling van huishoudelijk afval beschreven (zie ook de sectorplannen 'gescheiden ingezameld papier en karton', 'gescheiden ingezameld textiel', 'gescheiden ingezameld organisch bedrijfsafval' en 'kca/kga'). Daarnaast hebben gemeenten de mogelijkheid om ook andere stromen gescheiden in te zamelen. Volgens de doelstelling voor (grof) huishoudelijk restafval mag er landelijk gezien maximaal 40% van het huishoudelijk afval als (grof) huishoudelijk restafval worden verwijderd.

Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen

In het [Besluit stortplaatsen en stortverboden afvalstoffen](#) is een stortverbod opgenomen voor huishoudelijke afvalstoffen (categorie 30).

VII Achtergronden bij in- en uitvoer

Toelichting op het in- en uitvoerbeleid

Evenals in de minimumstandaard wordt in het in- en uitvoerbeleid onderscheid gemaakt tussen huishoudelijk restafval enerzijds en grof huishoudelijk restafval anderzijds. Zoals eerder in dit sectorplan toegelicht, is de achtergrond hiervan dat voor grof huishoudelijk restafval meer mogelijk is op het gebied van sorteren ten behoeve van hergebruik dan voor huishoudelijk restafval niet zijnde grof huishoudelijk restafval. Alleen wanneer verder sorteren/bewerken zou leiden tot een residu waarvoor sorteren de enige optie is wordt van deze lijn afgeweken. In die gevallen is voor grof huishoudelijk restafval - naast in- en uitvoer voor nuttige toepassing - ook in- en uitvoer voor verbranden als vorm van verwijdering toegestaan zonder de verplichting dat eerst moet worden gesorteerd of anderszins bewerkt ten behoeve van hergebruik van componenten. In paragraaf III van het sectorplan is daarom dit onderscheid ook expliciet gemaakt. Hierbij wordt opgemerkt dat dit bij uitvoer explicieter in de tekst zichtbaar is dan bij invoer. Omdat voor invoer de minimumstandaard in Nederland toetsingskader is, geldt hiervoor materieel echter dezelfde lijn. Zo lijkt het op eerste gezicht dat 'Invoer voor verbranden als vorm van verwijdering' voor alle afval dat valt onder de reikwijdte van dit sectorplan is toegestaan, maar voor grof huishoudelijk restafval geldt daarbij dat in beginsel sorteren of anderszins bewerken gericht op materiaalhergebruik gelet op de minimumstandaard de norm is.

Indeling op basis van Oranje lijst van afvalstoffen

Hieronder is een indicatief overzicht gegeven van codes van de Oranje lijst van afvalstoffen (bijlage IV van [Verordening \(EG\) 1013/2006](#)) die voor afvalstoffen van dit sectorplan aan de orde kunnen zijn. De codes zijn ontleend uit de bijlagen van het [Verdrag van Bazel](#) en het [OESO-besluit](#) Voor overbrenging van die afvalstoffen moet altijd de procedure van voorafgaande schriftelijke kennisgeving en toestemming worden gevolgd. De procedure is beschreven in hoofdstuk '[Toetsingskader in- en uitvoer](#)' van het beleidskader.

Indicatief overzicht van codes op basis van de Oranje lijst

Codes op basis van bijlage II van het Verdrag van Bazel	Y46
---	-----

Vermeld de code van de Oranje lijst altijd bij kennisgevingen.